

రమణభాస్కర

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 19-12-01, తాడినాడ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

తాడినాడలో ఎక్కువమంది మంత్రాలు ఇమ్మని అడుగుతున్నారు. గణపతిశాస్త్రిగారికి భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే మంత్రంచేసేవారు మంత్రనాదం ఎక్కువనుండి వస్తోందో చూస్తే మనస్సు వెళ్లి అక్కడ లయిస్తుంది అని చెప్పారు అంటే మంత్రనాదం హృదయంలోనుండి వస్తోంది మనస్సు వెళ్లి హృదయంలో లయిస్తుంది. మిమ్మల్ని మీరు హింసపెట్టుకోవద్దు, మిమ్మల్ని మీరు బాధపెట్టుకోవద్దు అని గీతలో భగవంతుడు ఉపదేశించాడు. దేహమే నేను అనుకొనేవాడు వాడినివాడు హింసపెట్టుకొంటూ ఉంటాడు. ఆత్మనేను అనుకొనేవాడు వాడినివాడు హింసపెట్టుకోడు. దీని అర్థం ఏమిటి అంటే ఆత్మజ్ఞానం కలిగేవరకూ, హృదయంలో ఉన్న సత్యం అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు ప్రతీమానవుడు వాడినివాడు హింసపెట్టుకొంటూ ఉంటాడు. ఇక్కడ ఇంతమంది ఉన్నారు. ఇందులో మిమ్మల్ని మీరు బాధపెట్టుకోకుండా ఉండేవారు ఎంతమంది ఉన్నారు? ఒక్కరు కూడా లేరు. అది ఒక్క జ్ఞానికే సాధ్యం. జ్ఞాని వాడినివాడు హింసపెట్టుకోడు ఎందుచేతనంటే వాడు ఎవడో వాడికి తెలుసు. మీరు మీదేహంతో, మీమనస్సుతో ఎలా తాదావ్యం పొందుతున్నారో అలాగ జ్ఞాని చైతన్యంతోటి తాదావ్యం పొందుతూ ఉంటాడు కాబట్టి అక్కడ బాధలేదు. ఆత్మజ్ఞానం కలిగేవరకూ మానవుడు వాడిని వాడు హింసపెట్టుకొంటూనే ఉంటాడు. అలా హింసపెట్టుకోవద్దని కృష్ణుడు గీతలో చాలాసార్లు చెప్పాడు. మంత్రాలు అంటే ఇష్టపడుతున్నారు చేసుకోండి, మంచిదే. ఒకరూపాన్ని ధ్యాసించటంవలన, ఒకనామాన్ని స్మరించటంవలన మనస్సుకు ఏకాగ్రత వస్తుంది. కాని మనస్సు ఎప్పుడు నశిస్తుంది అంటే దాని మూలాన్ని అది చూసినప్పుడు మనస్సు నశిస్తుంది. ప్రాణాయామంవలన కూడా మనస్సుకు ఏకాగ్రత వస్తుందిగాని మనస్సు నశించదు. మనస్సు అణగటంవేరు, మనస్సు నశించటంవేరు. చనిపోయిన పామువలన ప్రమాదంలేదుగాని అణిగిన పాము అది మరల ఎప్పుడో విజృంభించే ప్రమాదం ఉంది. అలాగే మృతమనస్సువలన ప్రమాదంలేదుగాని అణిగిన మనస్సు మరల విజృంభించే అవకాశం ఉంది. కొంతమంది ప్రకృతి ఆశ్రమాలకు వెళ్లి కొన్నిరోజులు ఉపవాసాలు చేస్తారు. అప్పుడు మనస్సు అణిగి ఉంటుంది. ఇంటికివచ్చి రెట్టింపు తినేస్తారు. మనోనిగ్రహం ముఖ్యం. మనస్సును నియమించుకోమని భగవంతుడు చెప్పాడు ఆయన మనకోసమే చెప్పాడు. ఆహారం యుక్తంగా ఉండాలి. నిల్వ

సరకులు తినకూడదు. శరీరానికి సరిపడ ఆహారం తీసుకోవాలి. స్నేహాలు యుక్తంగా ఉండాలి. అతిగా స్నేహించేయటంవలన వర్తమానకాలాన్ని వదిలేస్తారు, భగవంతుడిని మార్చిపోతారు, కాలక్షేపం కబుర్లువేసుకొని కూర్చోంటారు. దానివలన ఎవరికి ఉపయోగం ఉండదు, లోపల కుళ్ళిపోతారు. అందుచేత అతిగా స్నేహాలు చేయవద్దు. ఆహారం యుక్తంగా ఉండాలి, మాటలు యుక్తంగా ఉండాలి, విహారం యుక్తంగా ఉండాలి. అన్నీ యుక్తంగా ఉండాలి ఎందులోను అతి పనికిరాదు అని భగవంతుడు చెబుతున్నాడు. ఒకజ్ఞాని, ఒకఅజ్ఞాని ప్రకృప్రకృనే కూర్చోవచ్చు. శరీరాలు దగ్గరగానే ఉంటాయి కాని లోపలకు వెళ్లిచూస్తే ఒకరికి ఒకరికి సంబంధంలేదు. మన శరీరాల రంగులుతేడా, మనస్సులో గుణాలుతేడా కాని లోపల ఉన్న చైతన్యంమటుకు ఒకటిగానే ఉంది. అది అర్థమయ్యేవరకూ ఇతరులను హింసపెడతాము, మనలను మనం హింస పెట్టుకోకుండా ఉండలేము.

ప్రపంచంలో మంచివారూ ఉంటారు, చెడ్డవారూ ఉంటారు. మనం బాగుపడటానికి, మనం అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి మంచివారు ఎంత అవసరమో, చెడ్డవారుకూడా అంతే అవసరం అయిఉండవచ్చు. అందువలన మంచివారికి వంద నమస్కారములుపెడితే, చెడ్డవారికి వెయ్యి నమస్కారములు పెడదాము. మంచివారికీ కృతజ్ఞత చెప్పాలి. చెడ్డవారికీ కృతజ్ఞత చెప్పాలి. జీవితంలో ఎటువంటి సంఘటనలు జరిగినా ఉద్దేశపడకూడదు. ఉద్దేశపడటంవలన మనం చెడిపోతాము మనలో మార్పుతెచ్చుకోవటంవలన మనం బాగుపడతాము. మారుమనస్సురావాలి. మారుమనస్సు రావడానికి మంచివారు ఉపయోగపడవచ్చు, చెడ్డవారుకూడా ఉపయోగపడవచ్చు. రాగద్వేషములు తగ్గించుకోమని భగవంతుడు చెప్పాడు. వాటిని తగ్గించుకోవటం ఎలాగ అని అడుగుతున్నారు. రాగద్వేషములు తగ్గించుకోవటం ఎలాగ అంటే ఈశ్వరుని నిరంతరం చింతించటంవలన, ఆత్మను నిరంతరం చింతించటంవలన రాగద్వేషములు తగ్గుతాయి. ఈశ్వరుని పాదాలను ఆశ్రయించటంవలన, ఆత్మజ్ఞానంగురించి నిరంతరం శ్రవణంచేయటంవలన, గురువులపట్ల ప్రేమ, గౌరవం కలిగిఉండటంవలన రాగద్వేషములు నెమ్మదిగా తగ్గుతాయి. గురువుఅంటే ఎవరో అనుకోవద్దు, దేవుడు అంటే ఎవరో అనుకోవద్దు. మనలోపల ఉన్న ఆత్మే, మనలోపల ఉన్న సత్యమే మనకు గురువుగా, మనకు రాముడిగా, కృష్ణుడిగా కనిపిస్తోంది. అందుచేత మనలోపల ఉన్న సత్యాన్ని మనం అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొనేవరకూ ఈ బంధంలోనుండి, జననమరణ ప్రవాహంలోనుండి విడుదల పొందలేము. ఏ వస్తువుకయితే చావులేదో ఆవస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడే మనం చావులేనిస్థితిని పొందుతాము. చావుఅంటే అందరికీ భయం,

కంగారుపడిపోతారు. చావుఅంటే దేహంపోతుంది. దేహంపోతే మనకు వచ్చే నష్టం ఏమిటి? ఆ విశ్లేషణ మనకు రావాలి. బండెద్దుకు మెడలో ఒకపూలదండ వేసాము అనుకోండి. ఆ దండ దానిమెడలో ఉన్నా, అక్కడనుండి ఉడిపోయినా ఆ ఎద్దు పట్టించుకోదు. అలాగే జ్ఞానికి కూడా వాడికి దేహం ఉన్నా, దేహంపోయినా పట్టించుకోడు. మరణం వస్తే దేహంపోతుంది. అంతకంటే పోయేది ఏమిటి?

మీకు కాలం విలువ తెలియటంలేదు అని భగవంతుడు గట్టిగా నొక్కినొక్కి చెప్పాడు. ఆయన ఏదైతే నొక్కినొక్కి చెప్పాడో అదే మనం వదిలివేస్తున్నాము. మీకు కాలం విలువ తెలియటంలేదు. మీకాలాన్ని మీరు పాడుచేసుకొంటున్నారు. డబ్బుకంటే, గౌరవంకంటే అన్నింటికంటే కాలం అత్యంత విలువైనది. శరీరానికి మరణం వచ్చేసింది అనుకోండి ఇంకో నాలుగురోజులు ఉంచు ధ్యానం చేసుకొంటాను అంటే టైము ఇవ్వడు, ఒకగంట ఆగమంటే ఆగడు. జేబులో ఉన్న డబ్బుపోయింది అనుకోండి మరల ఎప్పుడైనా సంపాదించుకోవచ్చుగాని గడిచిపోయిన కాలం తిరిగిరాదు. అందుచేత కాలాన్ని పాడుచేసుకోవద్దు. మరణందగ్గరకు వచ్చేస్తోంది. మిమ్మల్ని మీరు బాగుచేసుకోండి. మిమ్మల్ని మీరు హింసపెట్టుకోవద్దు, మంచిన్నహాలు చేయండి అని భగవంతుడు ఎన్నిసార్లు చెప్పినా మనం పట్టించుకోవటంలేదు. డబ్బుకు ఇచ్చే విలువ మనం కాలానికి ఇవ్వటంలేదు. వర్తమానకాలాన్ని ఉపయోగించుకోవటంలేదు. చేస్తే జపంచేయాలి, ధ్యానంచేయాలి లేకపోతే సత్పురుషుల సహవాసంచేయాలి, ఆత్మజ్ఞానంగురించి పెద్దలు చెబుతూ ఉంటే శ్రవణంచేయాలి. ఆత్మజ్ఞానం గురించి శ్రవణంచేయగా చేయగా దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి అనే బుద్ధి మనకు కలుగుతుంది లేకపోతే ఆబుద్ధి మనకు కలుగదు. చైతన్యం జన్మరహితం, మరణరహితం, అది నీవై ఉన్నావు. అది మనం అన్నసంగతి మనకు తెలియక శరీరానికి మరణం వస్తే కంగారుపడతాము. మీరు ఈపుణ్యంచేసుకోండి, ఈవ్రతంచేసుకోండి శరీరం మరణించాక మంచిలోకాలకు వెళతారు అని ఇటువంటి మాటలు చెబుతారుగాని ఆత్మజ్ఞానం గురించి ఎవరూ చెప్పరు. వారికే తెలియనప్పడు వారు ఏమి చెబుతారు. మీరు పుణ్యాలు చేస్తే, వ్రతాలు చేస్తే మంచిలోకాలకు వెళ్ళవచ్చుగాని ఈదేహంతో తాదావ్యంపాండే నేను ఎంతనిజమో ఆలోకాలుకూడా అంతే నిజం. అనలు దేనిని తెలుసుకొంటే అజ్ఞానంనుండి విడుదలపాండుతాము అని ముందు మనకు అవగాహన ఉండాలి. విద్య అంటే ఉన్న వస్తువును ఉన్నట్లుగా గ్రహించటం విద్య. చైతన్యాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా గ్రహించటం విద్య. ఆచైతన్యాన్ని దేహం అనుకోవటం, మనస్సు అనుకోవటం, మనస్సులో వచ్చే వికారములు అనుకోవటం అవిద్య.

చనిపోయే శరీరాన్ని ఆత్మ అనుకోవటం, చనిపోయే శరీరమే నేను అనుకోవటం అది అవిద్య. గురువు చేసే పని ఏమిటి అంటే అవిద్యలోనుండి విద్యలోనికి తీసుకొనివస్తాడు. అంటే ఉన్నవస్తువును ఉన్నట్లుగా నీవు గ్రహించేటట్లు చేస్తాడు. వాడు గురువు. ఉన్నవస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమయ్యేవరకు లేనిది ఉన్నట్లుగా నీకు అనిపిస్తుంది, అదే నిజం అని అనుకొంటావు. మనం ఏమి చేయాలి అంటే కాలాన్ని పాడుచేసుకోకూడదు, ఇంటి దగ్గర పనులు శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ మంచి గ్రంథాలు అధ్యయనంచేయాలి. అధ్యయనం విషయంలో అశ్రద్ధ పనికిరాదు. మంచి మాటలు ఎవరైనా చెబుతూ ఉంటే శ్రవణంచేయాలి. వింటే సరిపోతుందా, ఆచరించవద్దా అని కొంతమంది అంటారు. వినకుండా ఎలా ఆచరించగలము. వింటే ఎంతోకొంత ఆచరించవచ్చు. అప్పుడు ఆచరించలేనివి మనకు తెలుస్తూ ఉంటాయి. అయ్యో వాటిని మనం ఆచరించలేకపోతున్నాము, అవికూడా ఆచరించాలి అని ప్రయత్నంచేస్తాము. వింటే సరిపోతుందా అంటే విన్నా మనకు అర్థంకాకపోతే, వినకపోతే ఇంక మనకు ఏమి తెలుస్తుంది. గీతలో భగవంతుడు అనేకరకాలుగా చెప్పాడు. సాధనలో ఎవరు ఏస్థితిలో ఉన్నా వారికి ఉపయోగపడే శ్లోకం ఎక్కడో ఒకచోట దొరుకుతుంది.

మీకు దుఃఖం వస్తూ ఉంటే, అశాంతి వస్తూ ఉంటే మీరు ఏమి చేయాలి అంటే ఆ దుఃఖానికి కారణం తెలుసుకొని ఆ కారణం తీసివేయాలి. మీకు జ్వరం వచ్చింది అనుకోండి. ఆ జ్వరానికి కారణం ఏమిటో తెలుసుకొని దానిని తొలగిస్తే జ్వరంపోతుంది. అలాగే మీ దుఃఖానికి కారణం ఏమిటో తెలుసుకొని ఆ కారణాన్ని తొలగిస్తే దుఃఖం కూడాపోతుంది. ఈ లోకానికి అంతటికీ పరమాత్మ కారణం అని చెబుతారు. ఆ పరమాత్మకు కారణం ఎవరు అని అడుగుతున్నారు. ఈ లోకానికి పరమాత్మ కారణం. పరమాత్మ కారణం లేని కారణం. ఎవడైతే జ్ఞానాన్ని సంపాదించాలి అనుకొంటున్నాడో వాడు మనకు బయట శత్రువులు ఉన్నారు అని అనుకోడు. వాడికి ఉన్న కోరికే వాడికి శత్రువు, వాడి అజ్ఞానమే వాడికి శత్రువు అని అనుకొంటాడు. ధనం సంపాదించటం కష్టమే. కష్టపడితే గాని ధనం కూడారాదు. కాని జ్ఞానం సంపాదించటం ఇంకా కష్టం. ఇక్కడ మనస్సును, ఇంద్రియాలను ఎప్పటికప్పుడు నియమించుకోవాలి. అందుచేత ధనం సంపాదించటంకంటే జ్ఞానం సంపాదించటం ఇంకా కష్టం. లోపల ఉన్నవస్తువు శాంతిగా ఉంది, ఆనందంగా ఉంది. మీరు అందరూ ఏమి చేయాలి అంటే మీ మనస్సును చేదుగా ఉంచుకోవద్దు, పుల్లగా ఉంచుకోవద్దు. మీ మనస్సు పుల్లగా ఉంటే, చేదుగా ఉంటే ఆ పుల్లదనం, చేదుతనం తీసేసి తీపిగా తయారు చేసుకోండి. మన మనస్సులో ఉన్న వికారములు తొలగించుకోవాలి. అదీ సాధన అంటే. కంగారుపడవద్దు

మీకు అందరికీ జ్ఞానం కలుగుతుంది. రామకృష్ణుడు ఏసుఖాన్ని పొందాడో, రమణమహర్షి ఏసుఖాన్ని పొందాడో ఆసుఖం మిమ్మల్నికూడా వరిస్తుంది, ఇప్పుడే ఈశరంఊండగానే వరిస్తుంది. తొందరపడవద్దు. మాటలవిషయంలో, ఆహారవిషయంలో, నిద్రవిషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి, అతి పనికిరాదు. కొద్దిసేపు ఏదైనా జపంచేసుకొంటాము అనుకోండి, మంచిదే దానివలన మనస్సు అణుగుతుంది. మరల వీధిలోనికి వచ్చి పదిమంది మధ్యలో కూర్చోంటాము అనుకోండి తాచుపాము బుసకొట్టినట్లు బుసకొడుతూ ఉంటుంది. తాత్కాలికం ఎప్పుడూ తాత్కాలికమే. మనస్సు అణగటంకాదు మనస్సు నశించాలి. ఈ మనస్సు అనే సమస్యను పరిష్కరించుకోవాలి. కోపం ఒకవికారం, కోరిక ఒకవికారం. ఇవి అన్నీ మనస్సులో ఉన్నాయి. ఈ వికారాలు రాకుండా చూసుకోవాలి. రైలుచక్రాలు పట్టాలమీద ఉంటే నిదానంగా వెళ్ళిపోతాయి అలాగే మన మనస్సులో వికారాలు లేకుండా చూసుకొంటే మనచూపు నిదానంగా ఉంటుంది, మాట నిదానంగా ఉంటుంది, పని నిదానంగా ఉంటుంది, వ్యవహారం నిదానంగా ఉంటుంది. లోకం అంతా ఆనందంగా మనకు కనబడుతుంది. మన హృదయంలో తియ్యదనం ఉంటే లోకంలో ఎక్కడచూసినా తియ్యదనం మనకు కనబడుతుంది. మనం ఎక్కడో మార్పుకోవటంకాదు, మనలోపల మార్పు రావాలి. మనలను చూసి ఎవరైనా బాగుపడితే బాగుపడతారు లేకపోయినా మనకు నష్టంలేదు. సంస్కర్తలు కావాలేను, సంస్కర్తలు కావాలేను. ఇతరులను సంస్కరించేవారు కాదు, వారిని వారు సంస్కరించుకొనేవారు కావాలి. అని రామ తీర్థస్వామి అనేవారు. ముందు మిమ్మల్ని మీరు బాగుచేసుకోండి. మిమ్మల్ని చూసి ఇతరులు బాగుపడితే బాగుపడతారు లేకపోతేలేదు. మనం సుఖంగా ఉన్నాము అనుకోండి, శాంతిగా ఉన్నాము అనుకోండి మనకు దేహం ఉన్నా నష్టంలేదు, దేహంపోయినా నష్టంలేదు.

అందరికీ శరీరాలు ఉన్నాయి. ఆ శరీరాలకు పేర్లు ఉన్నాయి. ఫలానా శరీరంనాది, ఫలానా పేరునాది అని అనుకొన్నంత కాలం ఎవరికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. పార్వతమ్మ మంచిదికాదు అన్నాము అనుకోండి. పార్వతమ్మకు దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. ఎందుచేతనంటే ఆదేహంతో కలిసి ఉంది, పార్వతి అనేపేరుతో కలిసి ఉంది. ఆ శరీరంతో, ఆ పేరుతో కలవలేదు అనుకోండి పార్వతమ్మ మంచిదికాదు అని అనకముందు ఎలాగుందో, మంచిదికాదు అన్నతరువాతకూడా అంత ప్రశాంతంగా, అంత సుఖంగా ఉంటుంది. సబ్బక్కు అర్థంచేసుకోండి. మీరు ఈ పూజచేసుకోండి స్వర్గలోకానికి వెళతారు అని ఇటువంటి మాటలు చెప్పవలసిన పనిమాకులేదు. ఒకవేళ స్వర్గలోకానికి వెళ్ళినా తిరిగి ఈ భూమిమీదకు రావలసిందే. సబ్బక్కు సరిగా అర్థంచేసుకోండి, మన బ్రెయిన్ కు పనిచెప్పండి. మీరు పూర్వజన్మలో మంచిపనులు

2A

చేసి ఉంటే, కోరికలేని కర్మ ఆచరించుకుంటే సత్పురుషులతో సహవాసంచేయాలి అనే బుద్ధికలుగుతుంది కాని లేకపోతే సత్పురుషులు నీ ప్రక్కనే ఉన్నా సహవాసం చేయాలనే బుద్ధి నీకు కలుగదు అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. మనం ఈదేహంతోను, ఈదేహానికి ఉన్నపేరుతోను తాదావ్యం పొందుతున్నంతకాలం ఆత్మజ్ఞానం కలుగనేకలుగదు. లోపల ఉన్న చైతన్యానికి ఈదేహానికి ఇసుమంతయు సంబంధంలేదు. అన్ని దేహాలు మట్టిలోనికే వెళ్ళిపోతాయి. మేము చనిపోయిన తరువాత ఏమౌతాము అని అందరూ అడుగుతున్నారు. చనిపోయిన తరువాత ఏమౌతాము అని అడిగేమీరూ మరల పుట్టకముందు ఎక్కడ ఉన్నాము అని ప్రశ్న ఎందుకుచేసుకోరు. మీకు చావు అంటే ఇష్టం ఉండటంలేదు ఎందుచేతనంటే చావులేని వస్తువు మీరై ఉన్నారు కాబట్టి మీకు చావు అంటే ఇష్టం ఉండటంలేదు. మీకు ఈ చావు గొడవ ఎందుకు? పుట్టుక గొడవ ఎందుకు? ఇప్పుడు నీవు ఎవరో నీకు తెలుసా? నీవు ఎవరో నీవు తెలుసుకోవటం మానివేసి, చేతిలో ఉన్న కాలాన్ని వదిలేసి చనిపోయిన తరువాత ఏమౌతాము గొడవ నీకు ఎందుకు? ఇప్పుడు నీవు ఎవరో నీవు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి.

మనం నేను, నేను అంటున్నాము. ఆనేను అనేది ఒక తలంపు, అదే ప్రధమ తలంపు. ఆ తలంపుదేహంతో తాదావ్యం పొందుతోంది. దానినే అహంభావన అంటారు. అన్ని చిక్కులూ, అన్ని కష్టాలూ నష్టాలూ అహంభావనలోనే ఉన్నాయి. కష్టపడి, కష్టపడి ఆగెడప దాటావో శాంతేశాంతి, ఆనందమే ఆనందం, సుఖమే సుఖం ఎటుచూసినా ఆనందమే. దానికోసమే ఈబోధలు, ఈసత్సంగాలు. మీరు పూజచేయండి, జపంచేయండి, ధ్యానంచేయండి, ఏదోరకమైన సాధనలు మీపద్ధతిలో మీరుచేసుకోండి. కాని ఈ గెడపదాటండి అది ముఖ్యం.

మనవి బానిసత్వపు బ్రతుకులు. ఇప్పుడు ఇక్కడ మీరు ఆనందంగా ఉన్నారు ఇంటికి వెళ్ళిన తరువాత మీ భర్త ఎందుకు ఇంత ఆలస్యంగా వచ్చావు అంటే మీ ఆనందం అంతా పోతుంది, మీ మొఖంలో వికారం వచ్చేస్తుంది. ఇది బానిసత్వం కాకపోతే ఏమిటి? ఈ జన్మలోనే కాదు, రాబోయే జన్మలో అయినా సరే మన సుఖంకోసం, శాంతికోసం ఇతరులమీద ఆధారపడినంతకాలం మనకు భానిసత్వం తప్పదు. మీకు, నాకు స్నేహం అనుకోండి. ఇవాళ స్నేహం రేపు విరోధంగా మారవచ్చు. నా సుఖంకోసం మీమీద ఆధారపడ్డాను అనుకోండి. మీరు విరోధులు అవుతారు అనుకోండి. అప్పుడు నా సుఖం అంతా దుఃఖంగా మారిపోతుంది. ఎందుకు ఇటువంటి భానిసత్వపు బ్రతుకులు? ఇలా ఎంతకాలం బ్రతుకుతాము. మీ తోడుకోడలకు మీమీద కోపం వస్తే మీ సుఖం అంతా, శాంతి అంతా పోతూ ఉంటే ఈ సబ్బక్కు

శ్రవణంచేయటంఎందుకు? భగవద్గీత చదవటం ఎందుకు? మన సుఖంకోసం, శాంతికోసం ఇతరులమీద ఆధారపడినంతకాలం మనకు పునర్జన్మలు వస్తాయి, జననమరణచక్రంలో తిరుగుతూఉంటాము, ఇందులోనుండి ఎవరూ విడుదలచేయలేరు. మన సుఖం కోసం ఏ వస్తువు మీద ఆధారపడినా ప్రమాదమే. మనం ఉండగా ఆవస్తువుపోయిందిఅనుకోండి మరల మనకు దుఃఖంవచ్చేస్తుంది. మనసుఖంకోసం ఎవరిమీద ఆధారపడినా ప్రమాదమే. అది ఒకరకమైన భానిసజీవితం. కొంతసేపు ఏకాంతంగాఉండండిఅంటే చాలామంది ఉండలేరు. అన్నంతిని చెయ్యకడుక్కింటారు రోడ్డుమీదకు వచ్చిపడిపోతారు, లేకపోతే ప్రక్కఇంటికి వెళ్లిపోతారు. వీరి బుర్రలు అంతకుముందే పొడైపోయిఉంటాయి. వెళ్లివారి బుర్రలుకూడా పొడుచేస్తారు. ఎందుకువచ్చిన జీవితాలుఇవి? అసలు సృష్టిలోఏమిలేదు, ఏదోఉందిఅని అనుకొంటున్నాము. దృశ్యజగత్తుఅంతాస్వప్నం. మనమనస్సులో మంచిఉంటే మంచిమాటలు వినాలిఅనిపిస్తుంది. మన మనస్సులో చెడ్డఉంటే చెడ్డమాటలు వినాలిఅనిపిస్తుంది. దానినిబట్టి మనమనస్సు ఎటువంటిదో మనకే తెలుస్తూఉంటుంది. మీమనస్సును మీరుబాగుచేసుకోండి, మనస్సును స్వాధీనంచేసుకోండి. మీ మనస్సు స్వాధీనంలోఉంటే దేశంఅంతా మీకు విరోధంగాఉన్నా దానివలన మీకువచ్చే నష్టంఏమిలేదు. మీ మనస్సు స్వాధీనంలోలేకపోతే మీఇంటిలో అందరూ మిమ్మల్ని సుఖపెట్టాలన్నా సుఖపెట్టలేరు. నీవు ఎవరోనీవుతెలుసుకో. నీవు ఈదేహం అనుకొంటున్నావు. నీవుదేహంకాదు. నీకు ఎన్నో వికారాలు వస్తున్నాయి, ఆవికారాలు నీవుకాదు. అహంకారంలో వికారాలు ఉన్నాయిగాని ఆత్మలో వికారాలులేవు. అందువలన నీవు ఏదైతేకాదో అందులోనుండి ఇదికాదు, ఇదికాదుఅని విడదీసుకొని నీవు ఎవరోనీవు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి. అదేసాధన.

మనం అజ్ఞానంతో స్నేహంచేస్తున్నాము, జ్ఞానంకావాలిఅంటున్నాము. జ్ఞానంతో విరోధంగా ఉన్నప్పుడు నీకుజ్ఞానం ఎలాకలుగుతుంది. ఎవరితో స్నేహంచేస్తే దుఃఖంవస్తుందో వారితో స్నేహంచేయటం, నాకు సుఖంకావాలిఅనుకోవటం. నిప్పమీద చెయ్యివెయ్యటం, చల్లగాఉంటే బాగుండునుఅనుకోవటం. నిప్పమీద చెయ్యివేసి చల్లగాఉంటే బాగుండునుఅనుకొంటే అర్థంఏమిటి? అజ్ఞానంతో స్నేహంచేస్తూ నాకుజ్ఞానంకావాలిఅంటే జ్ఞానం ఎలావస్తుంది. ఎందుకు వచ్చినది ఇదిఅంతా. ఈ మాత్రం చిన్నవిషయాలు గ్రహించకపోతే ఎలాగ? అందువలన మీరు జ్ఞానంతో సహవాసం చెయ్యాలి. అవకాశం ఉన్నప్పుడు మంచిచేయాలి. కాలేజీచదువులవలన జ్ఞానంవస్తుందిఅనుకోవద్దు, ఆ చదువులుఅన్నీ పొట్టకోసమే. చదువవలెను, చదువవలెను చావులేని చదువుచదువవలెను.

అది ఆత్మవిద్య. ఈలోకంలో చాలావిద్యలు ఉన్నాయి కాని ఆత్మవిద్యనునేనుఅని భగవంతుడుచెప్పాడు. ఎవడైతే తన సుఖంకోసం, శాంతికోసం తనమీదే ఆధారపడిఉంటున్నాడో, ఆత్మలోనుండి సుఖాన్ని శాంతిని పొందుతున్నాడో వాడు మాత్రమే స్వతంత్రుడు, మిగిలినవారు అందరూ అస్వతంత్రులు, బానిసలు, కూలివారు. ప్రతీదానికీ కారణంవెతకాలి. మనం ఎందుకు ఇలా అజ్ఞానంలోపడ్డాముఅని కారణం తెలుసుకొని ఆకారణాన్ని తొలగిస్తే అజ్ఞానంపోతుంది. ఆకారణం ఏమిటిఅంటే నీవుఏదైతేకాదో అది నీవు అనుకోవటం, ఏదైతే నీవుఅవునో అదినీకు తెలియకపోవటం. ఆ ముడి విడవరకూ నిన్ను అశాంతి వెంబడిస్తుంది. మనస్సుఅంటే కొన్నితలంపుల సమూహము. ఈదేహంలో రక్తం, మాంసం, ఎముకలు ఉంటాయి. మనస్సును సూక్ష్మదేహంఅంటారు. ఆదేహంలో తలంపులు, కోరికలుఅన్నీ ఉంటాయి. రెండూదేహాలే. ఈ దేహం చనిపోతే ఆదేహంఇంకో స్థూలదేహాన్ని తొడుక్కింటుంది. సూక్ష్మదేహంలోఉన్నది స్థూలదేహంలో కనిపిస్తూఉంటుంది. మీకు కోపంవచ్చిందిఅనుకోండి ఆకోపం ఎవరికీ తెలియటంలేదు అనుకొంటారుకాని మీమాటనుచూస్తే, మీకళ్ళుచూస్తే అది తెలుస్తూనేఉంటుంది. నన్ను చూసి మీరు అసూయపడుతున్నారుఅనుకోండి. అసూయ నాకు తెలుస్తూనేఉంటుందిగాని నేను అసూయను గుర్తించకూడదు. గుర్తిస్తే అదినాఅజ్ఞానం. అటు ఎందుకుచూడాలి? చైతన్యంవంకేచూడు. అసూయఅనేది మీలోఉన్నఒకవికారం. అటుచూస్తే కొంతకాలానికీ నాకుకూడా అసూయవచ్చేస్తుంది. ఇదిబాగా అర్థంచేసుకోండి. మీలోఉన్న వికారాన్ని చూసేబదులు మీలోఉన్న మంచినిచూస్తే సరిపోతుందికదా. మీలోఉన్న మంచినిచూస్తే నాలోఉన్న మంచి పెరుగుతుంది. మీలోఉన్న వికారాన్ని చూడటంవలన కొంతకాలానికీ నాకుకూడా ఆవికారంవచ్చేస్తుంది. ఎవడైనా నీకు చెడ్డచేస్తే నీవుమంచినిఇయ్యి. చెడ్డచేస్తే చెడ్డఇవ్వకు, తిరిగిమంచినిఇయ్యి. ఎవడైనా నీకు అశాంతిని కలుగజేస్తున్నాడుఅనుకో వాడికి అశాంతినిఇవ్వకు, తిరిగి శాంతినిఇయ్యి. ఎవడైనా నిన్నుచూసి అసూయపడుతున్నాడు అనుకో తిరిగి వాడిని చూసి నీవు అసూయ పడితే లోకంలో అందరితోను సమానమైపోతావు. నీకు ఆత్మజ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. నిన్ను చూసి ఎవడైనా అసూయపడుతున్నాడు అనుకో నీవుతిరిగి అసూయను ఇచ్చేబదులు, ప్రేమనుఇయ్యి. వాడు బాగుపడతాడు, బాగుపడడుఅనేది నీకుఅనవసరం, నీచైతన్యస్థాయిపెరుగుతుంది, నీకు ఆత్మజ్ఞానంకలుగుతుంది. మనకోసమే ఇదిఅంతా భగవంతుడుచెప్పాడు. నీవు నన్ను ఆరాధించటంకాదు, మారుమనస్సునుపొందు. నీవు మారుమనస్సును పొందవుఅనుకో నన్ను పూజించినా

నీకుసుఖం ఏమిటి? నాకుసుఖం ఏమిటి? అంటున్నాడు. రాముడిని స్తరించి, స్తరించి లోపల మారుమనస్సునుపొందాలిగాని రాముడి పఠం పెట్టుకొని అక్కడ పుష్పాలు పెడితే సరిపోదు. మన మనస్సులో మార్పురావాలిగాని ఏదోపూజతో సరిపెట్టుకొంటే దానివలన పెద్ద ప్రయోజనం ఏమీ ఉండదు. దానివలన పుణ్యం వస్తే రావచ్చు అది అనుభవిస్తే పోతుంది. ఇవి అన్నీ కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతాయి. ఇవి అన్నీ తాత్కాలిక విషయములు. మీలో ఉన్న వికారములను చూసే బదులు మీలో ఉన్న చైతన్యాన్ని చూస్తే నాలో చైతన్యస్థాయి పెరుగుతుంది. అందువలన అటు చూడటం మానివేసి ఇటు చూస్తే సరిపోతుంది.

మనలోపల ప్రభువు ఉన్నాడు. వాడు మనలను సుఖపెట్టాలి అని చూస్తున్నాడు. కాని అహంకారం అడ్డుగా వస్తోంది. మీరు నాకు ఉపకారం చేద్దాము అనుకొన్నారు అనుకోండి. ఒకోసారి ఇతరులు వచ్చి వాడికి ఉపకారం చేయటం ఎందుకు అని అడ్డుపడతారు అలాగే అహంకారం నాకు అడ్డుగా వస్తోంది. ఎందుచేతనంటే లోపల ఉన్న ప్రభువు నాకు అనుభవంలోనికి వస్తే దానికి ఉండటానికి నీడ ఉండదు, అది నశిస్తుంది. లోపల ఉన్నవస్తువుకు మనమీద దయకలిగి ఎప్పుడో విజృంభిస్తే అది పోవాలిగాని లేకపోతే ఈ అహంకారం పోదు. అహంకారమే మనం అనుకొంటున్నాము అందువలన దానిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయటం లేదు. లోపల ఉన్నవస్తువుకు మనమీద అనుగ్రహం కలిగి దానిని తీసిపాడేసి అది మనకు తెలియబడాలిగాని లేకపోతే మన తెలివితేటలవలన అహంకారం నుండి బయటపడలేము. కొంతమందికి మాటలో, ఆలోచనలో స్వప్నత ఉండదు. ఆలోచనలో స్వప్నత ఉంటే మాటలో స్వప్నత వస్తుంది. నేను ఏమి చెబుతున్నానో నాకే తెలియకపోతే వినేవాడికి ఏమి తెలుస్తుంది. నాకే కుదురులేనప్పుడు మీ అందరికీ నేను కుదురు ఎలా తీసుకురాగలను. నాకే శాంతి లేనప్పుడు మీకు శాంతిని ఎలా ఇవ్వగలను. మాట, మనస్సు అణగాలి. అజ్ఞానంతో మాట్లాడకూడదు. మనస్సును ఎక్కువగా వాడకూడదు, వాడేకొలది మనస్సు పెరిగిపోతుంది. చేతనయితే ఇతరులకు ఎంతోకొంత సహకరించాలి. చేతకాకపోతే కామ్గా ఉండాలి. మనం ఉపయోగపడే పనులు చేయము. ఉపయోగపడే పనులు మనకు చేతకాకపోతే కామ్గా ఉంటే సరిపోతుంది. మనం కామ్గా ఉండకుండా, ఉపయోగపడే పనులు మనకు చేతకాదు కాబట్టి ఉపయోగం లేని పనులు చేస్తూ ఉంటాము. మీకు చేతనైతే ఎవరికైనా ఇల్లు కట్టిపెట్టండి. లేకపోతే నాకు ఇల్లు కట్టటం చేతకాదు అని ఊరుకోండి అంతేగాని ఇంకొకడి ఇల్లు పడగొట్టటం ఎందుకు. దానివలన అజ్ఞానంలో కూరుకొనిపోతాము. బ్రతికి ఉండగా చీకటి, శరీరం మరణించాక భగవంతుడు చీకటిలోకాలకు తీసుకొనిపోతాడు. ఈశ్వరుడు సర్వసాక్షి మనకు

3A

ఏతలంపులు వస్తున్నామో లోపల ఉండి ఈశ్వరుడు చూస్తూ ఉంటాడు. మనం అంటే ఇష్టం లేనివారు మనలను తిడుతున్నారు అనుకోండి. మీరు ఉద్దేశపడిపోతారు. మనం అంటే వారికి ఇష్టం లేదు అందువలన తిడుతున్నారు. అది సహజం అనుకొంటే ఏమీ లేదు మీ మనస్సు శాంతిపడిపోతుంది.

దేహం పుట్టినప్పుడు నేను పుట్టాను అనుకొంటున్నావు. దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అనుకొంటున్నావు. దేహమే నువ్వు అయితే దేహం పుట్టినప్పుడు నీవు పుట్టినమాట నిజమే, దేహం చనిపోయినప్పుడు నీవు చనిపోవటం మాట నిజమే కాని నీవు దేహం కాదు. నీవు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు తెలియటం లేదు, దానిని దేహం అనుకొంటున్నావు. అందుచేత దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అనుకొంటున్నావు కాని నీవు చనిపోవటం లేదు. చనిపోతున్నాను అనుకోవటం కూడా ఒకతలంపే. పుట్టుక ఒకతలంపు, మరణం ఒకతలంపు, ముసలితనం ఒకతలంపు, స్నేహం ఒకతలంపు, విరోధం ఒకతలంపు. అన్నీ తలంపులే. దేవుడు ఉన్నాడని చెప్పటం ఒకతలంపు. దేవుడు లేదని చెప్పటం ఒకతలంపు. కాని తలంపులు లేనివస్తువు ఒకటి ఉంది. అదే సద్వస్తువు. అదే పరమసత్యం. దానికి తలంపులు లేవు. అక్కడికి చేరుకోనేవరకు ఏదో ఒకతలంపు, ఏదో ఒకకోరిక నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటాయి ఈ జన్మలోనే కాదు రాబోయే జన్మలో కూడా.

నీకు కోరిక వస్తోంది. కోరికకు భంగం వస్తే కోపం వస్తోంది. కోపం తరువాత భయం వస్తోంది. ఇవి అన్నీ నెత్తిమీద పెట్టుకొని నీవు ఎలా సుఖపడతావు అని పరమాత్మ అంటున్నాడు. మనతల్లితండ్రులు మనకోసం చాలాకష్టపడి సంపాదించి మనకు చదువులు చెప్పించారు, మన మలమూత్రాలు ఎత్తారు, మనం ఈరోజు ఇలా ఉండటానికి వారు ఎన్నో త్యాగాలు చేసారు, వారి సంతోషాలు, సుఖాలు ఎన్నో మనకోసం వదులుకొన్నారు అవి అన్నీ మర్చిపోయి ఈ ముసలివాడు ఎప్పుడు చనిపోతాడు, గది ఎప్పుడు ఖాళీ అవుతుంది అని చూస్తున్నారు. కొంతమంది తల్లులు ఉంటారు వారి ఇష్టాన్ని ప్రక్కన పెట్టి పిల్లలకు ఇష్టమైనదే చేసి అదే వారు కూడా తింటారు. తెల్లవారుజామున 4 గం||లకు లేగుస్తారు, పిల్లల చదువుకోసం వారు మెలుకువగా ఉంటారు. ఇలా కష్టపడితే ఇది అంతా మర్చిపోయి ఎప్పుడు చనిపోతుంది అని చూసేవారు చాలామంది ఉన్నారు. ఇది కాలక్షేపంకోసం చెప్పటం లేదు. జనరల్ గా మానవస్వభావంలో కృతజ్ఞత అనేది తక్కువగా ఉంటుంది. అందరి గొడవ మనకు అనవసరం మనం మటుకు మంచివారిపట్ల ఎలా కృతజ్ఞతతో ఉంటామో చెడ్డవారిపట్ల కూడా అలా కృతజ్ఞతతో ఉందాము. ఇష్టం పట్ల, అయిష్టం పట్ల మనం కృతజ్ఞత చూపిందాము. ఎందుచేతనంటే

మన చైతన్యస్థాయి పెంచుకోవటంకోసం, మనలను మనం సంస్కరించుకోవటంకోసం, ఆత్మజ్ఞానం పొందటంకోసం, దేహబుద్ధి తగ్గటంకోసం మనలను మనం అణచుకొందాం, వినయం సంపాదించుకొందాం. అణిగిన మనస్సుకు అత్తశాంతి తెలుస్తుందిగాని విజృంభించే మనస్సుకు ఆత్మశాంతి అందదు. శాంతి ఆకాశంలోలేదు, నీహృదయంలోఉంది. అందువలన ఓ అరుణాచలేశ్వరుడా! నాకు లోచూపునేర్పు. లోచూపుకలిగితే లోపలఏమిఉందో నాకుతెలుస్తుంది. నాకు లోచూపులేదుఅనుకో లోచూపు నేర్చి లోపలఉన్నసద్వస్తువును గ్రహించేటట్లు చూడవయ్యా అన్నారు భగవాన్.

దేహమేఆత్మఅని అనుకొంటున్నావు. దేహానికి లోపలఉన్న ఆత్మకు ఇసుమంతయు సంబంధంలేదు. నీవుఆత్మవేకాని నేనుదేహాన్నిఅని ఎందుకుఅనుకొంటున్నావుఅంటే మూలతలంపు అలాఅనిపింపజేస్తోంది. దానిని తీసి ఒకప్రక్కనపెట్టు. ఆ మూలతలంపు వలననే నీకు అశాంతివస్తోంది, దుఃఖంవస్తోంది. లోపలఉన్నచైతన్యానికి దేహంఅక్కరలేదు. మూలతలంపుకే దేహంకావాలి. అందువలన ఈ శరీరం మరణిస్తే ఇంకోకొత్తదేహం ధరిస్తుంది. ఈ మూలతలంపునుండి విడుదలపొందటమే మోక్షం. దేహంఉండగానే దేహము నేనుఅనేతలంపునుండి ఎప్పుడైతే విడుదలపొందావో అప్పుడు ఉన్నవస్తువుఉన్నట్లుగా నీకువ్యక్తమవుతుంది. మనం ఈ మూలతలంపునుండి విడుదలపొందాలి అదే సాధనయొక్క ప్రయోజనం. ఉన్నదేదోఉంది, లేనిదేదోలేదు. ఉన్నదానిని లేదులేదు అనుకొన్నప్పుడుకూడా అది లేకుండాపోదు. లేనిదిఉందిఉంది అనుకొన్నప్పుడుకూడా దానికి ఉండటం అంటాలేదు. ఇది నిశ్చయంఅని భగవంతుడు చెప్పాడు. మీకు మంచితలంపులు వస్తున్నాయిఅనుకోండి. మీదగ్గర కూర్చోంటే ఆమంచితలంపులయొక్క ప్రభావం మామీదకూడా పడుతుంది. ఓ ఈశ్వరుడా! ఏమూలనుండివచ్చినా, ఏదిక్కునుండివచ్చినా ఎటునుండి ఎలావచ్చినా నాకు మంచితలంపులు, నేను బాగుపడేతలంపులు, నామనస్సుకు అంతర్దృష్టిని కలుగజేసే తలంపులు వచ్చేటట్లు నన్ను ఆశీర్వదించు తండ్రి అని ఋగ్వేదంలోఉంది. ఎందుచేతనంటే మంచితలంపులవస్తే మంచిమాట్లాడతాము. తలంపునుబట్టి మాట్లాడతాము, తలంపునుబట్టిపనిచేస్తాము. మంచిచెడ్డా మనస్సులోనే ఉన్నాయి. కాని మంచిని ఎందుకు పెంచుకోమన్నారుఅంటే మంచి మనకు ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి సహకరిస్తుంది. మంచి ఏరూపంలోఉన్నా దానినిప్రేమించు. మంచినిప్రేమించేశక్తి లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? ఎక్కడయినామంచిఉంటే చూసి సంతోషించేవారు ఎంతమందిఉన్నారు. మీరు మంచితనంగా ఉండటానికి ప్రయత్నంచేస్తూఉంటే, మీరు నిజంగా జిజ్ఞాసువులుఅయితే,

ఆత్మజ్ఞానంకోసం ప్రయత్నంచేస్తూఉంటే ముందు మీరంటేలోనివారే శత్రువులుఅవుతారు. మీరంటేలోనివారికే ముందు అసూయప్రారంభమవుతుంది. అప్పుడు మీరు కంగారుపడిపోవద్దు. అది సహజంఅనుకొని మీరనిఏదో మీరుచేసుకోండి. అది సహజంకాదు అది అసహజంఅనుకొంటే మీకుఉద్దేశంవచ్చేస్తుంది. మనస్సులో బేధంఉంది మనం మనస్సుగా ఉన్నంతకాలం భేదంలేకుండా ఉండలేము. మనస్సు నశిస్తే బేధం నశిస్తుంది. అప్పుడు ఒకటిగా ఉండగలము. నేను వేరు, లోకంవేరు, దేవుడువేరు అని అనుకొంటున్నాను. అది నా అజ్ఞానానికి గుర్తు. మనందరము లోపలఒకటిగానే ఉన్నాము. జరిగిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకొని కాలంపాడుచేసుకోవద్దు. భవిష్యత్లో గాలిమేడలు కట్టవద్దు. ఎప్పుడు ఏది ఎలాజరగాలో అది జరుగుతూ ఉంటుంది. అందువలన వర్తమానకాలాన్ని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొని నీవు ఎవడో నీవు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి. దేవుడు ఉన్నాడని చెప్పటం ఒకతలంపు. దేవుడులేడుఅని చెప్పటం ఒకతలంపు. దేవుడు ఉన్నాడు అని చెప్పేవాడికి దేవుడి గురించి తెలియదు. దేవుడులేడు అని చెప్పేవాడికి దేవుడు గురించి తెలియదు. దేవుడి గొడవ వదిలెయ్యి. నువ్వుఉన్నావన్న సంగతి నీకు తెలుస్తోందికదా. నీవు ఎవడో నీకు తెలిస్తే దేవుడు ఎవడో నీకు తెలుస్తాడు. రమణమహర్షి ఎవరిలోను మార్పు తీసుకొని రాలేకపోయాడుఅని ఎవరో నాదగ్గరఅన్నారు. ఎవరిగొడవో నీకుఎందుకు. మీరుచదువుకొని, అర్థంచేసుకొని, మీరు మారటానికి ప్రయత్నంచేయండి అనిచెప్పాను. నేను ఉంటే నీవు ఉన్నావు. నీవుఉంటేవాడు ఉన్నాడు. ఎవరో గొడవ నీకు ఎందుకు? రమణమహర్షి ఎవరిలోను మార్పు తీసుకొని రాలేదుఅని చెప్పేబదులు మీరు మారవచ్చుకదా. నువ్వు ఎప్పుడూ ఉన్నావు. కాని ఇప్పుడు ఉన్నది నీ సహజస్థితికాదు. అది అసహజస్థితి. అందువలననే నీకు దుఃఖం వస్తోంది. నీవు సహజస్థితిలో ఉంటే నీకు దుఃఖం రాదు. నీవు ఏదైతే అవునో దానితో నీకు తాదాప్యం ఉంటే నీకు దుఃఖం రాదు. నీవు కానిదానితో తాదాప్యం పొందుతున్నావు కాబట్టి నీకు దుఃఖం వస్తోంది. దేహమే నువ్వు అనుకొంటున్నావు. ఏదేహంవస్తే ఆదేహంతో, ఆదేహానికి పెట్టినపేరుతో తాదాప్యం పొందుతున్నావు. అదే బంధం. ఆ రెండింటిలోనుండి విడుదలపొందితే శాంతి. మనం సాధనచేసి మనలోపలఉన్న అహంభావనను తగ్గించుకొంటే మనం బాగా ముగ్గుతాము. అంటే అహంభావన తగ్గకొలది మన చైతన్యస్థాయి పెరుగుతుంది. అహంభావన పెరుగుతూఉంటే మనకు నీచమైన ఆలోచనలువస్తాయి. అహంభావన తగ్గకొలది మనకు ఉదాత్తమైన ఆలోచనలు వస్తాయి. అహంభావనను తగ్గించుకొంటావా, దానిని పెంచుకొంటావా అది నీ చేతులలోఉంది. మనం

ఎవ్వడూ ఉన్నాము. పుట్టకముందు ఉన్నాము, ఇవ్వడూఉన్నాము, ఈదేహం చనిపోయినతరువాతకూడా ఉంటాము. మనం ఎవ్వడూ ఉంటాముఅని మనకు అవగాహన కావటంలేదు. మనోనాశనం అయితేగాని ఇది మనకు అనుభవంలోనికెక్కరారు. మనం ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నామో అదినిజంకాదు. అది ఒక తలంపు. ఆతలంపుకు ఇతర తలంపులు వస్తున్నాయి. అన్ని తలంపులు ఏతలంపుకయితే వస్తున్నాయో ఆ మూలతలంపునుండి విడుదలపొందటమే మోక్షం. నేను అనే తలంపు ఎక్కడయితే లేదో అదే సహజస్థితి, అదే వాస్తవమైనస్థితి. మీకు జ్వరంవచ్చింది అనుకోండి. జ్వరాన్ని తగ్గించుకోంటే మీకు అదనంగా ఏమీరారు, ఆజ్వరంరాకముందు మీరు ఎలాగ ఉన్నారో అదిపోయినతరువాతకూడా అలాగే ఉంటారు. నేనుఅనేదిఒకతలంపు. అదిపోతే మీరుపోతారు అనుకోవద్దు. అదిపోతే అది రాకముందు మీరు ఎలాగ ఉన్నారో అదిపోయిన తరువాత మీరు అలా అవుతారు. అదే సహజస్థితి.

నీవు చేసినపని అందరికీ తెలియాలి అనుకోవద్దు. అందరికీ తెలియాలిఅని అనుకొంటే దానివలన 5 పైసలు పుణ్యంవస్తే, 95 పైసలు అహంకారంవస్తుంది. ఆ పుణ్యం అనుభవిస్తే పోతుంది, వచ్చిన అహంకారము పోగొట్టుకోవటానికి వందజన్మలు పట్టవచ్చు అదీ గురువు దొరికితే. కొంతమంది రాజకీయనాయకులు అంటూఉంటారు మేము ప్రజలకోసం చాలా మంచిపనులు చేస్తున్నాము, చాలా కష్టపడుతున్నాము కాని అది ప్రజలకు చెప్పేవారు కనబడటంలేదు అంటారు. ఆ మాటలు వింటూఉంటే లోపల అజ్ఞానం ఎలా తాండవిస్తోందో అనిపిస్తుంది. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారుఅంటే చెట్టుయొక్క ఆకులు గిల్లతావుఅనుకో, కొమ్మలు నరికేస్తావుఅనుకో చెట్టుచావదు. వేరుపోతేగాని చెట్టు నశించదు. సంసారవృక్షానికి వేరు ఏమిటిఅంటే దేహమునేనుఅనేమూలతలంపు. సంసారంఅంటే ఇంట్లో మనుషులుకాదు, దేహమునేనుఅనేతలంపే సంసారం. దానిలోనుండివిడుదలపొందటానికి నీవు ఏప్రయత్నంచేసినా అదేభక్తి, అదేయోగం, అదేజ్ఞానం అన్నీఅదే. అక్కడకు తీసుకొనివచ్చి కొట్టికొట్టి విడిచిపెడతాడు. మనకు విసుగువస్తే మనం పోవలసిందేగాని ఆయన రాజీపడడు. ఆకులుగిల్లినా, కొమ్మలునరికినా, వేరుఅక్కడ ఉందిఅని మర్చిపోవద్దు. ఇవాళ చెట్టుఎండిపోయిందిఅని అదినిజంఅనుకోకు. లోపలవేరు ఉన్నంతసేపు ఆచెట్టు బ్రతికే అవకాశంఉంది. వర్షాకాలంవస్తే ఆకులువస్తాయి, కొమ్మలువస్తాయి, చెట్టుపచ్చబడుతుంది. అలాగే నీవు పైపై మెరుగులు చూసుకోవద్దు. మేము ఆశ్రమంలోఉన్నాము, బాగానేఉన్నాము అని మూలతలంపును అక్కడపెట్టుకొని కూర్చోంటే ఆమూలతలంపుఉంటే అన్నీ ఉన్నట్లే.

4A

మంచిచెడు, స్వర్గంనరకం, సంతోషందుఃఖం అన్నీఉన్నట్లే. మీరు బాగానే చెపుతున్నారు అనటంకాదు. మీలో ఎంతవరకు మార్పువస్తోంది అదిచూసుకోండి. పార్వతిగారు బాగాచెపుతున్నారు, పద్మజగారు బాగా చెపుతున్నారు అదికాదు ఆ మాటలవలన మనలో ఎంతమార్పువస్తోందిఅనేది లోపలచూసుకో. నీవుచేసేసాధనవలన మూలతలంపు ఏమైనా కదులుతోందా? ఆ మూలతలంపునుండి విడుదలపొందటానికి పని ప్రారంభిస్తున్నావా? మూలతలంపునుండి విడుదలపొందటానికి నీవు ప్రయత్నంప్రారంభిస్తే ఈశ్వరుడు ఏమిచేస్తాడుఅంటే ముగింపు ఆయనచేస్తాడు. వీరు చాలాకష్టపడుతున్నారు, పని ప్రారంభించారు, మధ్యలోనికెవచ్చారు, ఇంకముందుకు వెళ్లేకపోతున్నారుఅని అప్పుడు ఆయన కలుగజేసుకొని ముగింపు ఆయనచేసేస్తాడు. మీరు పూరికే చేతులుఆడించండి, డొక్కలు ఆడించండి సరిపోతుంది. పని మొదలుపెట్టండి, ఒక్క అడుగుఅయినా ముందుకువేయండి, ముగింపు ఆయన చేసుకొంటాడు. ఒకవేళ ఆయన ముగించడుఅనుకోండి. పని ప్రారంభించమని చెప్పావు, మేము ప్రారంభించాము ముగించేబాధ్యత నీకులేదా, ఇంకా ముగించవు ఏమిటిఅని ఆయనను పట్టుకొనితిట్టవచ్చు. మనుషులను తిడితే ప్రమాదంగాని దేవుడిని తిడితే ప్రమాదంలేదు. ఆయన ఏమీఅనుకోడు ఎందుచేతనంటే అక్కడ మనస్సులేదు. మిమ్ముల్ని ఇక్కడకు రమ్మని చెప్పాము. ఏదోఒకటిచెప్పాలికదా. ఏమీచెప్పకుండా వెళ్ళరమ్మంటే ఎలాగ? సాధన ప్రారంభించమని చెప్పావు, సాధన ప్రారంభించాము, ముందుకు తీసుకొని వెళ్ళకపోతే ఎలాగ? ఎందుకు తీసుకొని వెళ్ళటంలేదుఅని భగవంతుడిని డిమాండ్చేయవచ్చు. భగవాన్ నేనుఎవడనులో నేనును తొలగించుకోమనిచెప్పి, ఏకాత్మపంచకం దగ్గరకు వచ్చేసరికి అది లేనేలేదు ఇంక తొలగించుకోవటం ఏమిటి అన్నారు. అది ఉంది అనుకొంటున్నావుకాబట్టి పోగొట్టుకోమని చెపుతున్నారు. నీకు తత్వం తెలిసాక అది లేదుఅన్న సంగతి నీకు తెలుస్తుంది.

ఆత్మకు పుట్టటంలేదు, మరణించటంలేదు. చావుపుట్టుకలు అహంకారమునకు సంబంధించినవి. అవి నిజంకాదు. అవి నీభ్రమ. భ్రమలోనుండి విడుదలపొందితేగాని నీకు సత్యంతెలియదు. ఫలానాపేరునాది, ఫలానాదేహంనాదిఅనుకోవటం ఒకభ్రమ. అందులోనుండి విడుదలపొందితే ఏమీలేదు. ఇంతమంది జీవులు ఉన్నారా? ఒకడవో నిన్ను మాయమొనరించి వచ్చువారు ఎవరు ఇది నీ జాలము అరుణాచలా! అన్నారు భగవాన్. ఉన్నది ఒక్కటే అయితే వాడు మంచివాడు, వీడుచెడ్డవాడుఅని ఎందుకు అనిపిస్తోందిఅంటే వాసననుబట్టి మనకు అలాఅనిపిస్తోంది. మంచివాసనలువస్తూఉంటే మంచివాడు అంటున్నాము, చెడ్డవాసనలువస్తూఉంటే చెడ్డవాడుఅంటున్నాము. వాసనలోమంచి, చెడు

ఉన్నాయిగాని లోపల ఉన్న సద్వస్తువుకు మంచి, చెడ్డలేదు. అది ధైర్యతానికి అతీతం. వాసనలు, గుణాలు అన్నీ మనస్సులో ఉన్నాయి. ఆగెడపదాటితే ఏమీలేదు. మౌనమే మౌనం, మహామౌనం.

రమణస్వామి ఏమి చెబుతున్నారంటే మనస్సు అణిగి ఉంటే నీవు ఎక్కడ ఉన్నా సుఖంగా, శాంతిగా రోజులు వెళ్ళిపోతాయి. మానవజన్మవచ్చింది అని సంతోషించటంకాదు, సాధనచేసి మానవజన్మను సద్వినియోగంచేసుకో. సాధనచేయవు అనుకో మానవజన్మ రావటంవలన పెద్దప్రయోజనం ఏమీలేదు. నీకు తెలియని సంస్కారములు నీలోపల చాలా ఉంటాయి. ఈ జన్మలోనే నీకు మోక్షం ఇవ్వాలి అని పరమేశ్వరుడు అనుకొంటాడు అనుకో ఆ సంస్కారములు అన్నీ నీకు తెలియపరస్తూ ఉంటాడు. అప్పుడు ప్రయత్నంచేసి వాటిని తొలగించుకో. సంస్కారమునుండి తలంపువస్తుంది. తలంపును బట్టి మాట్లాడతాము, తలంపును బట్టి పనిచేస్తాము. పూర్వజన్మ సంస్కారము ఏది బలీయంగా ఉంటే ఇప్పుడు దానిమీద మనకు ప్రీతి కలుగుతుంది. దేనిని తెలుసుకొన్నాక ఎటువంటి దుఃఖం వచ్చినా నిన్ను కదపలేదో దానిని తెలుసుకో అని పరమాత్మ చెబుతున్నాడు. జీవుడు మీద ఉన్న ప్రేమ చూడండి. మేము చాలా దుఃఖపడుతున్నాము, చావులన్నీ మా ఇంటికే వస్తున్నాయి అని కొంతమంది అంటున్నారు. మా ఇంటిలోనే అందరూ చనిపోతున్నారు మిగతావారి ఇంటిలోకూడా కొంతమంది చనిపోవచ్చుకదా అంటున్నారు. మీ ఇంటిలో అందరూ చనిపోతారు అనుకో, నావారు అనుకొనేవారు అందరూ కాలిబూడిద అవుతారు అనుకో ఎటువంటి దుఃఖం వచ్చినా రానియ్యి. ఏరకమైన దుఃఖం వచ్చినా నిన్ను కదపదో, నీకు కనీసం ఎర్రచీమకుట్టినట్లుకూడా ఉండదో అటువంటి సుఖానికి కళ్ళు తెరువు. ఎటువంటి జ్ఞానం పొందాక ఏరకమైన దుఃఖం నిన్ను అంటదో, నీకు చాపల్యం తీసుకొనిరాదో అటువంటి జ్ఞానం సంపాదించు. కొంతమంది ధనం సంపాదించటానికి బ్రతుకుచున్నారు, కొంతమంది గౌరవంకోసం బ్రతుకుచున్నారు, కొంతమంది అధికారంకోసం బ్రతుకుచున్నారు. ఇది అంతా ఎందుకు చెబుతున్నాను అంటే మనకు పూర్వజన్మలు ఉన్నాయి. ఆ పూర్వజన్మ సంస్కారమును బట్టి ఒకడికి చదువుమీద, ఒకడికి ధనంమీద, ఒకడికి అధికారంమీద ప్రీతి ఉంటుంది. ఏకొద్దిమందికో ఎక్కడో ఒక్కడికో ఇద్దరికో ఆత్మజ్ఞానంమీద ఉంటుంది. అందులో తరించేవాడు ఒకడు ఉండవచ్చునేమో. సాధనచేసేవారు అందరూ తరిస్తారు అని చెప్పలేము. ఆయన అనుగ్రహం ఎవరిమీద ఉందో, ఆయన ఎవరికి తెలియబడాలి అనుకొంటాడో వారికి తెలియబడతాడు. ఇక్కడ అర్థం చేసుకోవలసింది ఏమిటి అంటే మీకు అనేక బాధలు, దుఃఖాలు ఉండవచ్చుకాని ఎటువంటి స్థితిని పొందాక నీకు ఏరకమైన దుఃఖం వచ్చినా నీకు

చాపల్యం కలుగదో అటువంటి జ్ఞానమును సంపాదించు, అటువంటి చైతన్యస్థితిని సంపాదించు అని భగవంతుడు చెబుతున్నాడు.

సమానదృష్టిని విడిచిపెట్టవద్దు. సమత్వమే యోగం. మనస్సులో హెచ్చుతగ్గులు ఉన్నాయి, హెచ్చుతగ్గులు తొలగించుకొంటే ఆత్మకారం పొందుతావు, చావులేని స్థితికి ఎదిగివస్తావు. కోపం నిజంకాదు కోపం ఒకవికారం, కోరిక ఒకవికారం, అసూయ ఒకవికారం. ఇవి అన్నీ నిజంకాదు. ఇవి అన్నీ అహంకారమునకు వచ్చేవే. ఈవికారములనుండి విడుదలపొందు. అందుకే సాధన. నిజమైన ఈశ్వరుడు నీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు, అంతర్మామిగా ఉన్నాడు. వాడు నీకు ఏదో చెబుదాము అనుకొంటున్నాడు. నీవు వాడికి అడ్డుపడుతున్నావు. వాడు తీరా బయటకు వస్తే నీ అజ్ఞానం పోతుందేమో అని నీ కంగారు. అహంకారం ఏమి చేస్తుంది అంటే లోపల ఉన్నవాడిని నొక్కేయాలి అని చూస్తుంది. వీడు నన్ను నొక్కేతున్నాడు వీడి సంగతి చూడాలి అని ఆయన అనుకొని ఒక్కసారి విజృంభించి అహంకారాన్ని విసిరి అవతల పారేస్తే గాని వీడుపోడు. ఆరోజు ఎప్పుడు వస్తుందో?

దేహంతో తాదాప్యం పొందే మొదటితలంపే బంధం, అదే అవిద్య, అదే అజ్ఞానం అన్నీ అదే. నీవు ఏ ప్రయత్నంచేసినా అందులోనుండి బయటకు రావటానికి ప్రయత్నంచేయ్యి. అందులోనుండి బయటకు రాకుండా నేను ఏదో పైపై మెరుగులు పెట్టాను అంటే దానివలన ప్రయోజనంలేదు. ఆమూలతలంపే సర్వం. నీవు చేసే సాధనతాలక దెబ్బలు అన్నీ దాని నెత్తిమీద తగలాలి. అంతే గాని పుట్టమీద దెబ్బలు కొడితే లోపల ఉన్న పాము చావదు, దానివలన ప్రయోజనంలేదు. మేము ఏదో గౌరవంగా బ్రతుకుచున్నాము అని చెబుతూ ఉంటారు. ఆపి చ్చిమాటలు ఎందుకు? ఈ గౌరవం ఎవరికి? అహంకారానికే. అహంకారం ఏమి చేస్తుంది అంటే సాధనపేరుమీద మిమ్మల్ని పైపై ఈ దేటట్లు చేస్తుంది గాని లోపల దాని జోలికి రానివ్వదు. అసలు మీకు దుఃఖం ఎందుకు వస్తోంది? మీరు ఉన్నస్థితి నిజమైతే మీకు దుఃఖం ఎందుకు రావాలి. మీరు ఉన్నస్థితి నిజంకాదు కాబట్టి మీకు దుఃఖం వస్తోంది. నిజస్థితిలోని కివేళ్ళకుండా ఏది మీకు అడ్డువస్తోంది? అడ్డువచ్చేదానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు. అదే సాధన. మనం నడిచివెళుతున్నాము అనుకోండి. దారిలో ముళ్ళకంప అడ్డువచ్చింది. దానిని తిడుతూ కూర్చోవటం అనవసరం, దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టాలి. అలాగే నీ సుఖానికి, శాంతికి ఏది అడ్డువస్తోందో చూసుకో. దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు. దానితో గొడవ పెట్టుకోవద్దు. మీరు అందరూ బుద్ధుడు అయిపోవాలి. బుద్ధుడు చుట్టాలు అవ్వటంకాదు. బుద్ధుడు ఎటువంటి సుఖాన్ని, శాంతిని పొందాడో అటువంటి సుఖం, శాంతి

మీకుకూడా అనుభవంలోనికి రావాలి. బుద్ధుడు ఒకమాటచెప్పాడు. మీకాలులోముల్లు విరిగిందిఅనుకో దానిని తీసివేయటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి. అంతేగాని అది ఎక్కడవిరిగింది, ఎప్పుడు విరిగిందిఅని లెక్కలు నీకు అనవసరం. ఆ ముల్లును కాలులోనే ఉంచుకొని ఎక్కడవిరిగిందిఅనే గొడవఎందుకు? దానివలన ప్రయోజనంలేదు. అలాగే మీలోఅజ్ఞానంఉందా, లేదా అనేదిచూసుకో. ఉంటే దానినితీసి ఒకప్రక్కపెట్టు. అంతేగాని ఈ అజ్ఞానం ఎప్పుడువచ్చింది? ఎలావచ్చింది? అనిచూసుకోవటంవలన నీకు ప్రయోజనంఏమిటి?

రాగద్వేషములనుండి, కామక్రోధములనుండి విడుదలపొందు అని కృష్ణుడు చెపుతూఉంటాడు. కృష్ణుడు అటుచెపుతాడు, ఇటుచెపుతాడు. నీవు ఏదైతేపాందాలో చెపుతాడు, ఎందులోనుండి విడుదలపొందాలోచెపుతాడు. భగవాన్ ఏమిచెపుతున్నారంటే అసలు వాటిగొడవ నీకుఎందుకు? పరమాత్మను పట్టుకో. వాడే విడుదలచేస్తాడు. ఎందులోనుండి విడుదల పొందాలో వాటిని తలపెట్టుకొంటావు ఎందుకు? నీవు కానిగొడవలనీకుఎందుకు? నీవు ఏదైతేకాదో దానిని ధ్యానంచేసినా నీవుఅదిఅవ్వవు. ఏదైతే నీవుఅవునో దానిని ధ్యానంచేస్తేకాని దానిలోనుండి విడుదలపొందుతావు. కృష్ణుడు అది, ఇది చెపుతాడు. కాని భగవాన్ నీవు ఏదైతేపాందాలో అదేఎక్కువచెపుతాడు, గమ్యంగురించే ఎక్కువచెపుతాడు. గమ్యంమీద ఆకర్షణపెంచుకో, గమ్యంమీద ప్రేమపెంచుకో. దానినే స్మరిస్తూఉండు, దానినేధ్యానిస్తూఉండు. నీవు దేనిలోనుండి విడుదలపొందాలో సహజంగానే అందులోనుండి విడుదలపొందుతావు. నీవుకాని దానినిగురించి ఆలోచించేబదులు, నీవు ఏదైతే అవునో దానినే ధ్యానంచెయ్యి. బేధంఅంతా మనస్సులోఉంది. సత్యంలోబేధంలేదు. ఎక్కడైతే బేధంలేదో దానినిధ్యానంచెయ్యి, బేధాలు ఉన్న మనస్సునుండి సహజంగానే విడుదలపొందుతావు. దేహంనేనుఅనేదిఒకవేషం. సాధనచేసి, సాధనచేసి ఆవేషంలోనుండి బయటకురా, నువ్వు ఎవడో నీకు తెలుస్తుంది. నువ్వు ఒకవేషంవేసుకొనివచ్చావు, నేనుఒకవేషంవేసుకొనివచ్చాను. నీ వేషంలోనుండి నీవుబయటకురా, నావేషంలోనుండి నేనుబయటకువస్తాను. అప్పుడు నువ్వు, నేనులేము అన్నసంగతితెలుస్తుంది. వేషంలోనుండి బయటకురా అంతేగాని ఏదోసాధనచేస్తాముఅంటే కుదరదు ముందువేషంలోనుండి బయటకురా. నీవు ఏమార్గంలో ప్రయాణంచేసినా ఈవేషంలోనుండి బయటకురావాలి. భగవదనుభవం పొందేవరకు మనం శూన్యంలోఉన్నట్లే. అప్పటివరకు మనం చీకటిలోఉంటాము, ఏదోరకమైన దుఃఖము మనలను వెంటాడుతూఉంటుంది.

5A

అందరిలోనూ ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. ఉంటేసరిపోతుందా? వాడిని చూడటంనేర్చుకో. వాడిని చూడటంనేర్చుకొన్నావుఅనుకో ఏదుఃఖం నిన్ను ముట్టుకొంటుంది? ఆయననుచూడటంచేతకాక ఆయనలేడుఅనుకొంటున్నాము. సాధనచేసి ఆయనను చూడటంనేర్చుకోవాలి. లోపలఉన్న ఈశ్వరుడిని చూడటంనేర్చుకొంటే మూలతలంపు పలాయనం చిత్తగిస్తుంది, నీకు చెప్పకుండానే పారిపోతుంది. అక్కడకు మనం ఎదగాలి. లోపలఉన్న జ్ఞానం విజృంభిస్తే అహంకారానికి ఉండటానికి అవకాశంలేదు. అహంకారం దానిని అది నశింపచేసుకోవటానికి ఇష్టంలేక ఎన్ని చేష్టలు చేయాలో అన్నీచేస్తుంది. చాలాపనులు చేయమని చెపుతుంది. పూజచేసుకోండి, నదులలోములగండి నాజోలికి రాకండిఅని చెపుతుంది. ఇదేమాయ. లోపలఉన్న మూలతలంపే మాయఅన్నసంగతి మనకు అర్థంకావటంలేదు. ఎవరైనా ఏదైనా విషయాలు చెపుతూఉంటే ఇందులోఏమి ఉపయోగపడతాయిఅని మీరు ఆలోచించుకోవాలి. ఆలోచనకూడా అమృతంతో సమానము. మీరు ఏయోగం అవలంబించినా, మీగురువు ఎవరైనా సహస్రారం శుద్ధి అవ్వకుండా మీకు ఆత్మజ్ఞానంకలుగదు. ఈ సహస్రారాన్ని ఒకరకంగా అహంకారం శుద్ధిఅవ్వనివ్వదు. ఇది శుద్ధిఅయితేగాని అదిపోదు, అదిపోతేగాని ఇది శుద్ధిఅవ్వదు. భగవాన్ ఏమిచెప్పారుఅంటే అహంకారం గొడవవదిలెయ్యి. ఈశ్వరునిపాదాలనుఆశ్రయించు. ఆత్మను చింతించు. ఉపయోగంలేని చింతలకు చోటుఇవ్వవద్దు, నిరంతరం ఆత్మనుచింతించు. ఏదైనా పనిచేస్తే ఆత్మానుభవంపొందటానికి సహకరించే పనులుచెయ్యి. ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి సహకరించని తలంపులువస్తే వాటిని తీసి ఒకప్రక్కపెట్టు. రమణాచార్యుడు చెప్పేది ఏమిటిఅంటే నీవుఏదైతే కాదో దానిని స్మరించటంకంటే నీవుఏదైతేఅవునో దానిని చింతించగా చింతించగా అది నీవుఅవుతావు. ధనం సంపాదించటంకంటే జ్ఞానం సంపాదించటంచాలాకష్టం. ధనసంపద ఈ దేహంఎంతనిజమో అదికూడా అంతేనిజం. జ్ఞానసంపద అలాకాదు మరుజన్మలోకూడా నిన్నువెంటాడుతుంది, జ్ఞానానుభవం కలిగేవరకు నిన్ను విడిచిపెట్టదు. ముగింపులో నేను చెప్పేమాట ఏమిటిఅంటే మీరు ఏస్థితిపొందాక మీకు ఎటువంటి దుఃఖంవచ్చినా, ఎటువంటి కష్టంవచ్చినా మిమ్మల్ని చీమతలకాయఅంతకూడా కదిలించలేదో అటువంటి ఆత్మసుఖాన్ని అటువంటి దైవస్థితిని, అటువంటి దివ్యస్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి. ఆస్థితిని పొందినతరువాత సృష్టిలో ఏదీనీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొనిరాలేదు.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు

06-01-02	ఆది	వడ్డూరు	వయా తేతలి, తణుకు వద్ద
11-01-02	శుక్ర	కొమరగిరిపట్నం	ప్రహ్లాదస్వామి ఆశ్రమం, తూ.గో.జిల్లా
19-01-02	శని	మురమళ్ల	వీరేశ్వరస్వామి దేవస్థానం ప్రాంగణంలో
20-01-02	ఆది		
21-01-02	సోమ	మల్కిపురం	సాయిబాబా గుడివద్ద

సంసారమనేది నీ మనస్సులో
ఉన్నదిగాని బయట లేదు.
బయటి ప్రపంచం 'ఇదిగో నే నిక్కడ
ఉన్నా' నంటూ ఘోషించదు. అది
ఎప్పుడూ ఉండేదే అయితే, నీ గాఢనిద్రలో
కూడ ఉండవలసిందే. అలా వుండదు
గనుక అది అనిత్యం. ఆత్మ ఒక్కటే నిత్యం.
మనస్సుతో, అనాత్మతో, తాదాత్మ్యం
వదిలిపెట్టడమే నిక్కమైన సన్యాసం.

- శ్రీ భగవాన్ రమణ మహర్షి

భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి 122వ జయంతి మహోత్సవం

ది|| 31-12-2001న భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి 122వ జయంతి మహోత్సవం శ్రీ రమణ క్షేత్రం, జిన్నూరునందు అత్యంత వైభవముగా జరుపబడినది. ఈ జయంతి సందర్భంలో మన రమణ కుటుంబంలోని నెల్లూరు జిల్లా వాస్తవ్యురాలైన కుమారి ఎన్. కామాక్షికి ఆల్ ఇండియాలోని జవహర్లాల్ నెహ్రూ టెక్నలాజికల్ యూనివర్సిటీ పరిధిలో ఉన్న కాలేజిలన్నింటిలోకి నూటికి 98.8 శాతం మార్కులతో ప్రథమస్థానం వచ్చినందుకు సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ఘనంగా సన్మానించినారు. చిరంజీవి కామాక్షి మన రమణ కుటుంబానికి గర్వకారణం అని శ్రీ నాన్నగారు కొనియాడినారు.

రమణక్షేత్రం ప్రెసిడెంట్ శ్రీ పి.ఎన్.ఎన్. రాజుగారు సభా ప్రారంభంలో ప్రసంగించారు. మధ్యాహ్నం గం|| 2-00లకు సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు వారి అనుగ్రహ భాషణములు చేసారు. ఉదయం సెక్రటరీ శ్రీ పి. శ్రీరామరాజుగారు పూజా కార్యక్రమం నిర్వహించారు.